

بررسی میزان شیوع انگل ایکتیوفیتریوس در استخرهای پرورشی ماهیان قزل آلائی رنگین کمان (*O. mykiss*) در استان آذربایجان شرقی

مهدی زمانی راد^۱، بابک محمدزاده^۲، مهدی ناصری^۳

۲، ۱ و ۳- دامپزشک

پست الکترونیکی مسئول مقاله: dr_rad_ms81@yahoo.com

هدف از این تحقیق شناسایی میزان شیوع برخی از انگل‌های شایع در پوست ماهی قزل آلا می باشد زیرا آلودگی انگلی در آبریزان بخش مهمی از بیماری‌های آن‌ها را به خود اختصاص می‌دهد. برای انجام تحقیق به ترتیب به هر کدام از ۷ مزرعه پرورشی انتخاب شده مراجعه نموده و تعداد ۲۰ عدد ماهی قزل آلائی رنگین کمان از هر اندازه ۱۱۰- و ۵۰-۱۰ و ۱۵۰-۵۰ گرمی را به صورت تصادفی از تمامی استخرهای موجود در مزرعه جمع‌آوری نمودیم و بعد از طی مراحل بیهوشی با گلمیخک و نمونه برداری از انگل‌های سطح پوست، آن‌ها را مورد بررسی میکروسکوپی قرار دادیم. این انگل، یک تک‌یاخته است که در ماهیان آب شیرین و آب شور می‌تواند ایجاد ضایعات پوستی و سطحی وسیعی نماید و نهایتاً می‌تواند موجب بروز تلفات در ماهیان شود و عمدتاً گونه‌های مولتی‌فیلیس و کریپتوکاریوایریتانس در آب‌های شیرین و شور باعث بروز این بیماری می‌شوند (ایکتیوفیتریوزیس) بی‌قراری و افزایش ترشح موکوس و لکه‌های سفید روی پوست از جمله علائم این بیماری انگلی است. این انگل می‌تواند در طی یک پروسه ۱ ماهه باعث تلفات در ماهیان شود. طبق این تحقیق از مجموع ۱۴۰ نمونه ۱۱۰- گرمی مورد بررسی ۱۴/۱۵٪ آلوده به ایکتیوفیتریوزیس بودند. از مجموع ۱۴۰ نمونه ۵۰-۱۰ گرمی مورد بررسی ۱۹/۶۰٪ آلوده به ایکتیوفیتریوزیس بودند. از مجموع ۱۴۰ نمونه ۱۵۰-۵۰ گرمی مورد بررسی ۰/۲۰٪ آلوده به ایکتیوفیتریوزیس بودند. در کل یک رابطه معنی‌داری بی‌ن‌سه‌گروه مورد مطالعه از نظر آلودگی به انگل‌های مورد بررسی وجود دارد. ایکتیوفیتریوزیس با توسعه صنعت پرورش ماهی و افزایش تراکم در واحد سطح گسترش یافته است و علت آنشانس ملاقات اشکال آزاد انگل با میزبانان جدید در شرایط پرورش متراکم ماهی است. مخیر (۱۳۵۹)، جلالی (۱۳۷۲)، روحانی (۱۳۷۴) مغینمی (۱۳۷۴)، مولنار (۱۹۹۳) بروز آلودگی با ایکک را در اغلب ماهیان آب شیرین بخش اعظم کشور گزارش کرده‌اند.

کلمات کلیدی: ایکتیوفیتریوزیس- گل میخک- آذربایجان شرقی